

बुधपुत्रे पुष्टरवसि ऋषे उर्वशीवल्गुभादयोऽप्यत्र ।

उर्वारु पु० उर-यथा तथा ऋच्छति ऋ-उण् । कर्कश्याम् ।
स्वार्थे कन् अलैव । “उर्वारुक्कमिव बन्धनान्मृत्योर्मुञ्चीय
मान्मतात्” ऋ० ७, ५६, १२, । यजु० ३, ६, “उर्वारुक्कमिव
बन्धनादितो मुञ्चीय मासतः” ३, ७, अस्य स्त्रीत्वमपि
अप्राणिजातिवचनत्वात् ऊङ् । उर्वारुः तदर्थे “द्विष्यस्य
बन्धनं, मूलमूर्वावा इव” अथ० ६, १४, १,

उर्वी स्त्री उरु+गुणवचनत्वात् स्त्रियां वा ङीप् । इहृत्त्वयु-
क्तायां स्त्रियाम् “उर्वीं स्रजम्” उरुशब्दे उदा० २ पृथिव्यां
च तस्याहृत्त्वात् तथात्वम् । “तैरुर्वीनिहितचलत्पदं” प्रचे
साधः । “अनन्यशासनमुर्वीं” शशासैकपुरंमिव” “स्थितः
सर्वीन्नतेनोर्वीम्” रघुः वेदे “सुपांसुलुगित्यादिना” पा०
सर्वविभक्तौ डियजादेशः “सिन्धुर्नचोद उर्विया व्यञ्चत्”
ऋ० १, ६२, १२, “उर्विया सहती” भा० “प्रतीची चक्षु-
रुर्विया विभाति” १, ६२, ६ । ३ नद्याम् निरु० ।

उर्वीधर पु० उर्वी धरति ऋ-अच् ६७० । पर्वते तेषां
कीलकरूपेण अवष्टम्भनेन पृथिव्याधारकत्वात् तथात्वम्
भूधरादयोष्यत् “गर्भोऽभवत् भूधरराजपत्याः” कुमा०

उर्वीधव पु० इत० । पृथिवीनाथे राजनि । उर्वीयोर्वीश्वर
तच्चादयोष्यत्

उर्वीभृत् पु० उर्वीं विभक्तिं धारयति पात्रयति वा ऋ-क्लिप्
तृक् इत० । पर्वते २ राजनि च एवं पृथिवीभृद्वरणीभृदा-
दयोऽप्यत्र । “उदयति सा तदद्भुतमास्त्रिभिर्धरणीभृद्भुवि तत्र
विन्द्यथ यत् । अनुमितोऽपि हि बाष्पनिरीक्षणत् व्यभि-
चकार न तापकरोऽनलः” नैष० तत्र धरणीभृत् राजा
पर्वतश्च अत्र व्यभिचारश्च साधनसमानाधिकरणाभाव-
प्रतियोगित्वरूपः तेन साध्ये तत्सम्भवः तादृशव्यभिचारश्च
उपाधिवादे चिन्तामणौ अङ्गोक्ततः तच्च उपाधिशब्दे दर्शितम्

उर्वीरुह पु० उर्वीं रोहति रुह-क ७३० । उच्छे “हिर-
ण्ययोर्वीरुहवक्त्रितन्तुभिः” माघः

उर्वी स्त्री उरोर्भावं बा० व्यत् उलोपश्च । महत्त्वे “रुद्राणासु-
र्वीयां स्वादित्याः” यत० ब्रा० १, ५, १, १७, “उर्वीयां
महत्त्वे” भा०

उल दाहे (सौतः) पर० सक० सेट् । औलति औलीत्
उल पु० उल-दाहे कर्मणि घञर्थे क । ऋगभेदे “उलो-
हलिच्छो ष्टपदंशसो धाते” यजु० २४, ३१ । “उ-
लोऽगभेदः” वेददी० । ततः चतुर्थ्यां ब्रह्मा० य । उल्य
अत्कसञ्जिह्वेदेयादौ लि० ।

उ(ओ)लड उत्क्षेपे इदित् वा चुरा० उभ० पक्षे भ्या० पर०
सक० सेट् । उ(ओ)लण्डयति ते उ(ओ)लण्डति औलि-
लण्डत् त औलण्डीत् अयं लडि औदित् इत्येके ।

उलन्द्र(न्द्र) पु० राजभेदे तेन निर्दृष्टम् अरोहणादि० वुञ् ।
औलिनद्र(न्द्र)क तद्विभ्रितपुरादौ लि०

उलप पु० न० वल-कपच् संप्रसारणम् । शशाखापत्रप्रचययुतायां
लतायाम् २ कोमले हणभेदे न० (उलुखड) । “नयोल्पा-
लङ्कृतशैवलाभः” “उत्तीर्णभारलघुनाप्यलघूलघुलघौघसौहृद्य
निःसहृदरेण तयोरधस्तात्” माघः ।

उलप्य पु० उलपे भवः यत् । रुद्रभेदे । “नमोलोप्याय चोल्-
प्याय” यजु० १६, ४५, रुद्राध्यायः

उलिन्द पु० वल-बा० किन्दच् संप्र० । देशभेदे उणादिकोषः ।

उलु लि० उरु रस्य लः । इहृति २ इहृद्युक्तशब्दे च विवाहादौ
स्त्रीभिरुच्चार्यै शब्देभेदे “प्रकारे गुणवचनस्य” पा०
प्रकारे द्वित्वम् । उल्लु उरुप्रकारे । “उच्चैरुल्लुध्वनिरु-
च्चार” नैष० “यत्तदजायत सोऽसावादित्यस्तं जायमानं
घोषा उल्लुवोऽनूदतिष्ठन् सर्वाणि च भूतानि सर्वं च
कामास्तस्मात्तस्योदयं प्रति प्रत्यायनं प्रति घोषा उल्लुवो-
ऽनुतिष्ठन्ति” छा० उ० । “उल्लुवः उरुरवः विस्ती-
र्खरवाः” शा० भा० ।

उलुप पु० उरु पायते रक्ष्यते अस्मात् पा रक्षणे-अपादाने
घञर्थे क रस्य लः । उलपहणे । “हणोलुपपुलाकचिञ्जा-
नुमेयैर्जरत्कानारकूपैरिव” काद०

उलुलि पु० उल-उलि । उल्लिच्छकशब्दे । “पृथग् घोषा
उल्लुवयः केतमन्त उदीरताम्” अथ० ४, १६, ६,

उलूक पु० वल-सभवाये जक संप्रसारणम् । पंचके, जातित्वात्
स्त्रियां ङीप् उलूकीषा च तान्नायाः कन्यायाः श्येन्याः
कन्या “षट् सुतास्तु महासत्वास्ताम्रायाः परिकीर्त्तिताः”
इत्युपक्रम्य “शुक्रोऽशुकानजनयदुलूकीं प्रत्यलूकान्” विष्णुपु० ।
२ इन्द्रे, कैतव्ये इदुर्थ्यां धनदूतभेदे ष्टणभेदे । (उलुखड)
“लज्जति मुदसलूकः प्रीतिमांश्रकवाकः” माघः “श्वगोधूलूक
काकांश्च शृङ्गहत्यात्रतं चरेत्” मनुः “यदुलूको वदति मो-
घमेतत्” ऋ० १०, १६५, ४, “विविधाश्चैव सम्पीड्याः काको-
लूकैश्च भक्षणम्” मनुः । अत्र काकोलूकैरित्युक्तेः काको-
लूकमित्यादि विरोधे समाहारैकत्वविधानं प्रायिकमिति
गम्यते । “उलूकान् सुषुवे काकी श्येनी श्येनान् व्यस्त-
यत” भा० व्या० ६३ । उलूकनासा दूतश्च युधिष्ठिरादीनां
समीपे दुयोधनेन प्रेषितः यथा “आहूयोपहृते